

El ratolí de les dents es fa gran
i no pot continuar fent la seva feina.
Ha arribat el moment de trobar algú
que el substitueixi.

La ratolina o el ratolí que s'encarregui de
fer les seves tasques ha de tenir agilitat,
rapidesa i astúcia.

Viatjarà i recollirà les dents de llet sense
que cap criatura es desperti. A canvi,
els deixarà un regalet.

La ratolineta de les dents

Susanna Isern Fran Parreño

*A l'Adriel, el Marc i la Yuna, que segur
que coneixen una ratolineta de les dents.*

Susanna Isern

Per al Leo i per a l'Elena, per tot.

Fran Parreño

La ratolineta de les dents

Col·lecció Egalité

© del text: Susanna Isern, 2026

© de les il·lustracions: Fran Parreño, 2026

© de l'edició: NubeOcho, 2026

© de la traducció al català: Marta Morros Serret, Neus Aymerich Mallorca, 2026

www.nubeocho.com · info@nubeocho.com

Títol original: *La Ratoncita de los Dientes*

Correcció: Neus Aymerich Mallorca

Primera edició: Octubre, 2026

ISBN: 979-13-88132-78-0

Depòsit Legal: M-23423-2026

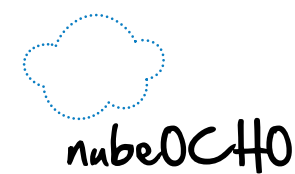
Imprès a Espanya.

Tots els drets reservats. Prohibida la seva reproducció.

La ratolineta de les dents

Susanna Isern Fran Parreño

nubeOCHO

Diu la **llegenda** que hi havia un **castell** on vivien molts **ratolins i ratolines**. Ningú sabia com trobar-lo, ni tan sols sabien el nom del bosc on era.

Però els petits rosegadors que hi vivien estaven protegits darrere **de muralles** de gats salvatges, mussols, mosteles i altres **perills**.

Totes les ratolines i ratolins **treballaven** al castell.
Uns s'encarregaven de la **neteja** i d'altres omplien
el **rebot** de formatge i avellanes.

Les fusteres i els fusters s'ocupaven de fabricar
els mobles, i les **arquitectes** i els **manobres**,
de construir més habitacions.

Entre tots aquests rosegadors, hi havia una ratolineta que es deia **Oli**, que somniava **viatjar** ben lluny i viure **aventures**, però el seu pare sempre li deia:

—Ets massa **petita**. És millor que et quedis al castell, on estàs segura.

L'Oli i els seus companys es dedicaven a netejar les **vitrides** que contenien les **dents** més importants: les més **especials** que havien arribat mai al castell.

L'encarregat d'aconseguir totes aquelles dents úniques era, ni més ni menys, el famós **ratolí de les dents**.

El **ratolí de les dents** sortia cada **nit** i, quan tornava a trenc d'alba, ho feia carregat de centenars de **dents** de nenes i nens. A canvi, el rosegador els deixava una **moneda de xocolata**, un **llibre** o qualsevol altre detall.

Des de la seva **finestra**, l'Oli sempre observava com venia i se'n tornava a anar.

—M'encantaria recórrer **món** i viure **aventures** com ell —sospirava.

Un matí, el **ratolí de les dents** va arribar al castell **coixejant** amb l'ajut d'un **bastó**.

—Què ha passat? —va preguntar la **guardiana de la porta**.

—He rellicat en una teulada —es va lamentar—. Em sembla que m'estic fent **gran** per a aquesta **feina**. Ha arribat l'hora de buscar algú que em **substitueixi**.

